

Sygn. akt VII U 1981/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2013 r. w Gdańsku

sprawy R. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 25 października 2011 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. i przyznaje ubezpieczonemu R. J. prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2011 r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności pozwanego za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

/ na oryginale właściwy podpis/

VII U 1981/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 października 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił R. J. prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, albowiem wnioskodawca na dzień 01 stycznia 1999r. nie wykazał wymaganego okresu 15 lat pracy w takich warunkach

Powyższą decyzję zaskarżył ubezpieczony R. J., który wskazał, iż w okresie od 10.04.1984 r. do 10.03.1986 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w P. na stanowisku mechanika samochodowego, gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych, pracując w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych. Wniósł o przeprowadzenie dowodu z akt emerytalnych i dowodu akt osobowych z okresu zatrudnienia w (...) i (...) w P.. Dodatkowo wskazał, iż w okresie od 01.09.1966 r do 09.06.1973r

i od 07.08.1973r. do 16.02.1984 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...), w G. na stanowisku mechanika samochodowego, gdzie wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonego R. J., podtrzymując stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Pozwany wyjaśnił, iż do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu od dnia 01.09.1966 roku do dnia 28.02.1967 roku w oparciu o świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez (...) S.A., ponieważ ubezpieczony wykonywał ww. okresie pracę na stanowisku montera samochodowego – stażysty, a zatem nie mógł wykonywać pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz nie uwzględnił okresu od dnia 10.04.1984 r. do 10.03.1986 r. z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P. na stanowisku mechanik samochodowy, z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wskazując, iż z przedłożonej do akt kserokopii dokumentacji z akt osobowych nie wynika, aby ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach.

Nadto pozwany organ rentowy wyjaśnił, że R. J. spełnia pozostałe warunki do przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia tj. ukończył wiek 60 lat w dniu 23 lipca 2010 roku., posiada ogólny staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat i 8 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 14 lat i 7 miesięcy pracy w szczególnych warunkach

(vide: odpowiedź na odwołanie k. 3-4 akt sprawy)

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 09 października 2012 r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał R. J. prawo do emerytury od dnia 06 lipca 2011 r.

Na skutek wniesionej apelacji organu rentowego Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 09 lipca 2013 r. uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd ad meriti wskazał, iż rozpoznając sprawę Sąd I instancji winien przeprowadzić postępowanie dowodowe w całości, w tym szczegółowo przesłuchać zawnioskowanych przez ubezpieczonego świadków, przeprowadzić dowód z wyjaśnień wnioskodawcy oraz z akt osobowych jak również dopuścić inne dowody, które ujawnią się w toku tegoż postępowania. Mało tego Sąd winien pouczyć wnioskodawcę o treści art. 3 k.p.c., 6 k.p.c. oraz art. 232 k.p.c., zwłaszcza w kontekście dokonywania ustaleń w zakresie rodzaju czynności, jakie wykonywał wnioskodawca w każdym ze spornych okresów, oraz tego, czy świadczona przez ubezpieczonego praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Po przeprowadzeniu dokładnego postępowania dowodowego Sąd będzie zobowiązany dokonać pełnej i wszechstronnej oceny zgromadzonego materiału. Nie przesądzając bowiem o zasadności roszczenia ubezpieczonego Sąd Odwoławczy stanął na stanowisku, że przed wydaniem orzeczenia należało przeprowadzić wszelkie możliwe i wiadome Sądowi Okręgowemu dowody na okoliczność tego, czy można przyznać ubezpieczonemu emeryturę w wieku obniżonym przewidzianą w przepisach art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 153, póź. 1227 ze zm.). Dopiero bowiem taka wszechstronna ocena materiału dowodowego sprawy pozwoli temu Sądowi na prawidłową ocenę merytorycznej zasadności zaskarżonej decyzji organu rentowego.

Z powyższych względów stwierdził, że prawidłowe rozpoznanie sprawy wymaga przeprowadzenia przez Sąd pierwszej instancji postępowania dowodowego w całości, co skutkować musiało uchynieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Wskazując na powyższe braki w materiale dowodowym i stwierdzając, że wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

(vide : wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 09.07.2013 r. sygn. akt III AUa 2105/12 wraz z uzasadnieniem k. 83-90 akt sprawy VII U 3536/11).

Pismem z dnia 01.10.2013 r. ubezpieczony wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków w tym S. J., J. C. na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

(vide: pismo z dnia 01.10.2013 r. k. 106 akt)

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony R. J. ur. (...), w dniu 05 lipca 2011r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych .

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 25 października 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawcy R. J. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach, z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa.

Wnioskodawca jest członkiem OFE, ale we wniosku o emeryturę złożył oświadczenie o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu w dochody budżetu państwa, nie pozostaje w zatrudnieniu.

W toku postępowania przed organem rentowym pozwany zaliczył ubezpieczonemu na dzień 01 stycznia 1999 r. staż sumaryczny w wymiarze 26 lat, 8 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 14 lat, 7 miesięcy okresu pracy w szczególnych warunkach. Zaliczając wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach następujące okresy od 01.03.1967 r. do 30.09.1969 r., od 13.11.1971 r. do 09.06.1973 r., od 07.08.1973 r. do 05.04.1978 r., od 08.04.1978 r. do 08.08.1979 r., od 22.08.1979 r. do 10.02.1981 r. 13.02.1981 r. do 22.01.1982 r., od 11.02.1982 r. do 16.02.1984 r.

Okoliczności bezsporne, vide : wniosek – k. 1-3 plik akt ubezpieczeniowych, karta przebiegu zatrudnienia – k. 215 plik akt ubezpieczeniowych, decyzja ZUS z dnia 25.10.2011r. . k.217 plik akt ubezpieczeniowych,

Wnioskodawca z zawodu jest kierowcą mechanikiem samochodowym, betoniarzem.

W okresie od 01.09.1966 r. do 09.06.1973 r. oraz od 07.08.1973 r. do 16.02.1984r ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...), w G. na stanowisku mechanika samochodowego.

W okresie tegoż zatrudnienia tj. od 01.09.1966 r. do 09.06.1973 r. rzeczywiście świadczył pracę 06.09.1969 r. do 30.09.1969 r. i dalej od 13.11.1971 r. do 09.06.1973 r. gdyż z dniem 30.09.1969 r. został zwolniony do odbycia zasadniczej służby wojskowej a z dniem 13.11.1971 r. przyjęty do pracy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej.

Odbywał zasadniczą służbę wojskową od 22.10.1969 r. do 15.10.1971r.

W okresie od 13.11.1971 r. do 09.06.1973 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych pracując jako monter samochodowy.

W okresach od 07.08.1973 r. do 05.04.1978 r. , od 22.08.1979 r. do 10.02.1981 r. , od 11.02.1982 r. do 16.02.1984r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych pracując jako mechanik samochodowy. W okresie tegoż zatrudnienia od 08.04.1978 r. do 08.08.1979 r. od 13.02.1981r. do 22.01.1982 r. był zatrudniony na kontrakcie wZ. – Oddział Transportowo – Sprzętowy Nr 10 Baza w N., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w kanałach remontowych, przy naprawie pojazdów mechanicznych, pracując jako mechanik samochodowy.

Praca na stanowisku montera samochodowego i mechanika samochodowego to prace tożsame.

W okresie od 01.09.1966 r. do 05.09.1969 r. obejmujący okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), w G. ubezpieczony uczęszczał do (...) Szkoły Budowlanej dla Pracujących G. Zjednoczenia Budownictwa i pobierał naukę

na kierunku kierowcy mechanika. Nauka w szkole odbywała się w dni powszednie, od rana, w konfiguracji trzy dni nauki i trzy dni praktyki w klasie pierwszej i drugiej, w klasie trzeciej było więcej praktyk.

W okresie od 01.09.1966 r. do 05.09.1966 r. wnioskodawca nie pracował codziennie tj. trzy dni pracował, trzy dni się uczył.

W okresie od 18 czerwca 1973 r. do 28 lipca 1973 r. ubezpieczony był zatrudniony w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku mechanika samochodowego. W zakładzie tym były dwie hale i warsztaty, w których było około pięć kanałów. Zakład był zakładem transportowym posiadał na stanie samochody dostawcze i ciężarowe. Praca wnioskodawcy polegała na wykonywaniu napraw pojazdów samochodowych w kanałach remontowych .

W okresie od dnia 10 kwietnia 1984 r. do dnia 10 marca 1986 r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w P. na stanowisku mechanika samochodowego. W przedsiębiorstwie był warsztat gdzie znajdowało się pięć kanałów i jeden kanał na dworze. W zakładzie było zatrudnionych dwóch mechaników i ubezpieczony. Do zadań wnioskodawcy należała naprawa pojazdów samochodowych, naprawiał Ż., K., J., autobusy zakładowe. Naprawy wykonywał w kanałach. W szczególności naprawy obejmowały naprawy sprzęgła, tylnych mostów, skrzyni biegów, hamulców a także prace przy silniku. W kanale ubezpieczony wymontowywał te części, które naprawiał i rozbierał je . W kanale także wykonywał wymianę olejów a także ponownie montował części, które wcześniej wymontował. Pracę w kanałach świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przypadającego na dniówkę roboczą. Do zakresu zadań ubezpieczonego należało także wykonanie przeglądów i smarowanie okresowe np. przegubów, elementów zawieszenia, te czynności wnioskodawca także wykonywał w kanałach. Ubezpieczony nie zajmował się naprawą świateł i wymianą akumulatorów, gdyż tym zajmowali się elektrycy.

Wnioskodawca w tym zakładzie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, otrzymywał dodatek za prace w szkodliwych warunkach.

J. C. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w P. od 02.05. 1972 r. do 31.01.1990 r. na stanowisku kierowcy od 1984r do 1986 r. a następnie na stanowisku operatora suwnic. W okresie zatrudnienia na stanowisku kierowcy był pracownikiem, który podstawał – przekazywał swój samochód na warsztat celem wykonania napraw , zasada ta dotyczyła także innych kierowców, do obowiązków których należało rano po przyjeździe do pracy sprawdzenie stanu sprawności pojazdu a w przypadku stwierdzenia niesprawności odstawienie na warsztat celem wykonywania napraw. Świadek jeździł Ż., w Ż. psuły się przednie zwieszania.

S. J. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w P. od 19.08.1969r do 31.03.1990 r. na stanowisku ślusarza- spawacza.

W okresie od 01 kwietnia 1986r. do 30 kwietnia 1988 r. ubezpieczony R. J. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku betoniarz – wylewkarz. Zakład zajmował się budową mieszkań. W okresie tegoż zatrudnienia wnioskodawca zdobył nowy zawód –betoniarz , ucząc się nowych umiejętności w trakcie świadczenia pracy. Do zadań ubezpieczonego należało przygotowanie wylewki z betonu i kolejno rozlanie jej a następnie wykonanie wygładzenia ręcznego posadzki.

W okresie od 18 maja 1988 r do 16 czerwca 1988 r. był zatrudniony w Zakładach (...) w G. na stanowisku betoniarza. Był to zakład budowlany, ubezpieczony pracował tam na stanowisku betoniarza, pracując przy remoncie budynku zajezdni tramwajowej w G..

Dowód:

- akta osobowe za okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), w G. w tym świadectwo pracy z dnia 09.06.1973 r. , świadectwo pracy z dnia 31.07.1973r., karta wyjazdowa do ZSRR , umowa o pracę z dnia 08.04.1978r , umowa o pracę z dnia 23.08.1979r. , karta wyjazdowa , umowa o pracę z dnia 12.02.1981 r., świadectwo pracy z dnia 16.02.1984 r.

- akta osobowe za okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P. w tym świadectwo pracy z dnia 11.03.1986 r. , świadectwo pracy z dnia 29.06.1984 r., umowa o pracę z dnia 29.06.1984 r. k.7. umowa o pracę z dnia 10.04.1984r. k.8
 - akta sprawy w tym świadectwo ukończenia (...) Szkoły Zawodowej z dnia 05.09.1969r. k. 130, świadectwo pracy z dnia 31.07.1973r. k. 130 koperta, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 22.11.2013 r. k.133, zeznania ubezpieczonego R. J. k. 121-124 wraz z nagraniem na płycie CD k.126, zeznania świadka J. C. k. 122-123 wraz z na płycie CD k.126, zeznania świadka S. J.k.123 r wraz nagraniem na płycie CD k.126.
- akta emerytalne w tym świadectwo pracy z dnia 05.05.1988r k. 39, świadectwo pracy z dnia 06.06.1988r . k.41, świadectwo pracy k.41

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach ubezpieczeniowych pozwanego organu emerytalnego, akt osobowych za okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P. oraz akt osobowych za okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), w G., dokumentacji z akt sprawy przedłożonej przez ubezpieczonego i przez Przedsiębiorstwie (...), w G., której prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Podstawą ustaleń stanu faktycznego stanowią także zeznania świadków S. J. i J. C. –pracowników Przedsiębiorstwa (...) w P., które zasługiwały na wiarę, albowiem były jasne, spójne, rzetelne i razem z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie tworzyły zwartą i logiczną całość. W poczet materiału dowodowego Sąd zaliczył także zeznania samego wnioskodawcy, które w pełni ocenił jako wiarygodne, wewnętrznie spójne i znajdujące odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego R. J. zasługują na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wykazały, że wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, co sprawia, że stanowisko organu emerytalnego odmawiające wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury, nie jest słuszne.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009, Nr 153 poz. 1227 ze zm.), zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki:

- 1)legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Podkreślenia wymaga, iż art. 184 ust 2, zmieniony został przez art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. (Dz.U.2012.637) z dniem 1 stycznia 2013r., co skutkuje tym iż od 1 stycznia 2013r. aby uzyskać uprawnienia do emerytury w warunkach szczególnych nie ma konieczności spełniania przesłanki rozwiązania stosunku pracy.

Dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wymagane jest osiągnięcie wskazanego w przepisach wykonawczych wieku, legitymowanie się określonym stażem pracy, a także przepracowanie wymagalnej ilości lat w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa o emeryturach i rentach z FUS, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W wykazie A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia, w dziale XIV (prace różne) pod poz. 16 wskazano prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych a w dziale V (w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych) pod poz. 4 prace zbrojarskie i betonarskie.

Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy natomiast, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z utartą praktyką i orzecznictwem w postępowaniu przed sądem okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony na dzień 01 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 26 lat, 8 miesięcy i 12 dni, jest członkiem OFE ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na koncie w OFE w dochody budżetu państwa, na dzień złożenia wniosku o świadczenie tj. na dzień 05.07.2011 r. nie pozostał w zatrudnieniu.

Godzi się w tym miejscu wskazać, iż wynik przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania dowodowego wykazał, iż wnioskodawca legitymuje się innym - niższym stażem pracy w szczególnych niż uwzględniony przez pozwany organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 25.10.2011 r. (k. 217 akt emerytalnych), z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w G. w na podstawie karty przebiegu zatrudnienia (k. 215 akt emerytalnych) .Z tego tytułu pozwany uznał ubezpieczonemu okres 14 lat 7 miesięcy, uwzględniając na podstawie świadectwa pracy w warunkach szczególnych także okres, w którym ubezpieczony nie świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracy na stanowisku mechanika dokonującego napraw pojazdów w kanałach, ponieważ uczył się w szkole.

Z okresów zaliczonych przez pozwanego do pracy w szczególnych warunkach wyłączeniu podlega zatem okres od 01.03.1967 r. r. do 05.09.1969 r., kiedy to wnioskodawca R. J., niewątpliwie był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...), w G. na stanowisku mechanika samochodowego ale jednocześnie od 01.09.1966 r. do 05.09.1969 r. uczęszczał

do (...) Szkoły Budowlanej dla Pracujących G. Zjednoczenia Budownictwa i pobierał naukę na kierunku kierowcy mechanika. Przy czym co należy podkreślić nauka w szkole odbywała się w dni powszednie od rana a system nauczania odbywał się w konfiguracji trzy dni nauki i trzy dni praktyki w klasie pierwszej i drugiej, w klasie trzeciej było więcej praktyki. Powyższe pozwala na uznanie, iż w okresie od 01.03.1967 r. do 05.09.1969 r. wnioskodawca nie pracował codziennie tj. trzy dni pracował, trzy dni się uczył. Natomiast zgodnie z powołanymi powyższej przepisami do pracy w szczególnych warunkach może być zaliczona praca w szczególnych warunkach wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania wskazać należy z zaliczonego przez pozwanego okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat i 7 miesięcy wyłączeniu podlega okres 2 lat i 7miesiący, co powoduje, iż wnioskodawca legitymuje się z tytułu zatrudnienia w tego pracodawcy stażem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 12 lat.

Z uwagi na wnioskowanie ubezpieczonego R. J. o doliczenie do stażu pracy okresów nie zaliczonych przez pozwanego organ rentowy wskazać należy, iż wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego nie pozwala na zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu od 01.09.1966 r. do 28.02.1967 r. w świetle przedłożonego przez zakład pracy, na zobowiązanie Sądu, nowego świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 22.11.2013 r. (k. 133 akt), z którego w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych wynika, iż w tym okresie ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach poprzez wnioskowanie a contrario w oparciu o wskazanie ww. świadectwie pracy w jakich okresach wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

W oparciu o powyższe rozważania wskazać należy, iż w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), w G. wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach w innych okresach niż uwzględnione przez pozwanego organ rentowy z wyłączeniem okresu od 01.03.1967 r. do 05.09.1969 r. z uwagi na rozważania zaprezentowane powyżej.

Wskazać należy, iż ubezpieczony w odwołaniu od zaskarżonej decyzji wnosił o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P. od 10 kwietnia 1984 r. do dnia 10 marca 1986 r., na stanowisku mechanika samochodowego. Pozwany odmawiając zaliczenia ww. okresu pracy wskazywał, iż z przedłożonych do akt dokumentów nie wynika charakter wykonywanego zatrudnienia.

Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego potwierdza w sposób nie budzących żadnych wątpliwości interpretacyjnych, iż wnioskodawca w okresie od 10 kwietnia 1984 r. do dnia 10 marca 1986r. będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...) w P. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach na stanowisku mechanika samochodowego

Jak wynika zeznań samego ubezpieczonego do jego zadań należała naprawa pojazdów samochodowych, naprawiał on samochody marki Ż., K., J., autobusy zakładowe a wszystkie naprawy wykonywał w kanałach remontowych. W szczególności naprawy obejmowały naprawy sprzęgła, tylnych mostów, skrzyni biegów, hamulców a także prace przy silniku. W kanale ubezpieczony wymontowywał te części, które naprawiał i rozbierał je, w kanale także wykonywał wymianę olejów a także ponownie montował części, które wcześniej wymontował. Pracę w kanałach świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przypadającego na dniówkę roboczą. Do zakresu zadań ubezpieczonego należało także wykonanie przeglądów samochodów, smarowanie okresowe np. przegubów, elementów zawieszenia a te czynności wnioskodawca także wykonywał w kanałach. Zeznania wnioskodawcy zostały, co do zasady potwierdzone zeznaniami świadków S. J. i J. C., którzy potwierdzili, iż wnioskodawca świadczył prace w kanałach remontowych. Świadczenie Ci nie byli współpracownikami wnioskodawcy za sporny okres pracy, gdyż byli zatrudnieni w zakładzie na innych stanowiskach, jednak co należy podkreślić świadek J. C. pracując jako kierowca był osobą, która w przypadku awarii samochodu użytkowanego przez niego przekazywał ten samochód do warsztatu napraw i przekazywał go wnioskodawcy. Doświadczenie życiowe pozwala także na uznanie, iż kierowca przekazujący niesprawny samochód do warsztatu wskazuje, co w nim jest niesprawnego a odbierający samochód z naprawy żąda informacji i pokazania, co zostało zrobione. Dlatego w ocenie Sądu można przyjąć, iż świadek J. C. mimo tego, iż nie był współpracownikiem wnioskodawcy za sporny okres czasu, miał wiedzę co do charakteru pracy, miejsca jej wykonywania a także zakresu

obowiązków powierzonych ubezpieczonemu. Także zeznania świadka S. J. w sposób pośredni wskazują na charakter pracy świadczonej przez wnioskodawcę, gdyż świadek ten wskazuje, iż ubezpieczony przychodził do narzędziowni, zeznał także, iż mechanicy mieli co robić a pracę wykonywali w kanałach. Okoliczności powyższe potwierdzają także dokumenty z akt osobowych wnioskodawcy w tym świadectwo pracy z dnia 11.03.1986 r. , świadectwo pracy z dnia 29.06.1984 r., umowa o pracę z dnia 29.06.1984 r. k .7. umowa o pracę z dnia 10.04.1984 r. k.8

Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie Sądu okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P. od 10 kwietnia 1984 r. do dnia 10 marca 1986 r. na stanowisku mechanika podlega zaliczeniu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w wymiarze 1 roku 11 miesięcy w oparciu wykaz A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia, gdzie w dziale XIV (prace różne) pod poz. 16 wskazano prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych.

Zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach podlega także okres zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w G. od 18 czerwca 1973 r. do 28 lipca 1973 r., na stanowisku montera samochodowego. Wynik przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego opartego na zeznaniach ubezpiezonego, które zostały ocenione przez Sąd za wiarygodne pozwala na uznanie, iż wnioskodawca świadczył pracę na stanowisku montera samochodowego a praca ta była wykonywana w kanałach remontowych. Wnioskodawca słuchany na powyższą okoliczność wskazywał, iż w zakładzie były dwie hale i warsztaty, w których było około dziesięciu kanałów a zakład był zakładem transportowym, posiadał na stanie samochody dostawcze i ciężarowe. Okres zatrudnienia w tym zakładzie pracy został potwierdzony przedłożonym do akt sprawy świadectwem pracy z dnia 31.07.1973 r., z którego wynika okres zatrudnienia oraz stanowisko na jakim był zatrudniony ubezpieczony.

Godzi się w tym miejscu wskazać, iż stanowisko montera samochodowego i mechanika samochodowego to stanowiska tożsame co do zakresu obowiązków.

Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie Sądu okres zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w G. od 18 czerwca 1973r. do 28 lipca 1973 r., na stanowisku montera podlega zaliczeniu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w wymiarze 1 miesiąca 11 dni w oparciu wykaz A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia, gdzie w dziale XIV (prace różne) pod poz. 16 wskazano prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych.

Ostatnim okres podlegającym zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach wnioskowanym przez ubezpiezonego jest okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 01 kwietnia 1986r. do 30 kwietnia 1988 r. na stanowisku betoniarz – wylewacz. Wynik przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego pozwala na zaliczenie tego okresu do pracy w szczególnych warunkach w oparciu o wiarygodne zeznania wnioskodawcy, który w sposób spontaniczny wskazał, iż w okresie tegoż zatrudnienia uczył się i zdobywał nowy zawód, przy czym uczył się nowych umiejętności świadcząc pracę. Z zeznań tych wynika, iż do zadań ubezpiezonego należało przygotowanie wylewki z betonu i kolejno rozlanie jej a następnie wykonanie gładzenia ręcznego posadzki. Powyższe pozwala uznać, iż wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach będąc zatrudnionym na stanowisku betoniarza – wylewkarza, co także potwierdza świadectwo pracy z dnia 05.05.1988 r. (k. 39 akt emerytalnych).

Nie uszło uwadze Sądu, iż wnioskodawca pomimo tego, iż jest osobą osobiście zainteresowaną wynikiem sprawy, słuchany jako strona w sposób rzetelny przedstawił okoliczności związane z zatrudnieniem w Przedsiębiorstwie (...) i to jego zeznania o pracy połączonej z nauką skutkowały obniżeniem stażu pracy w warunkach szczególnych.

Powyższe pozwala na uznanie, iż zeznania ubezpiezonego są spontaniczne a zarazem szczere , a zatem wiarygodne i co także należy podkreślić zbieżne z stanowiskiem wskazanym w świadectwach pracy załączonych do akt pozwanego.

Dlatego także okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 01 kwietnia 1986r. do 30 kwietnia 1988 r. podlega zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach w oparciu o wykazie A – prac w szczególnych warunkach, których

wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia, dział V (w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych) gdzie pod poz. 4 wskazano prace zbrojarskie i betoniarskie.

W świetle powyższego, brak jest w ocenie Sądu jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania szczególnego charakteru pracy wnioskodawcy we wszystkich opisanych okresach zatrudnienia zaliczonych do pracy w szczególnych warunkach na podstawie wyników przeprowadzonego w tym zakresie postępowania dowodowego

Biorąc pod uwagę, powyższe w ocenie Sądu ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki dla nabycia emerytury w obniżonym wieku, ponieważ ukończył 60 lat, na dzień 01 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze, co najmniej 25 lat, jest członkiem OFE ale we wniosku o emeryturę złożył oświadczenie o przekazanie środków zgromadzonych na koncie w OFE w dochody budżetu państwa.

Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wykazał, iż wnioskodawca legitymuje się ponad 15 letnim stażem pracy w szczególnych warunkach wobec doliczenia do udokumentowanego okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 12 lat następujących okresów zatrudnienia tj. w Przedsiębiorstwie (...) w P. od 10 kwietnia 1984 r. do dnia 10 marca 1986r. r. (w wymiarze 1 roku i 11 dni), w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w G.od 18 czerwca 1973r. do 28 lipca 1973 r.(w wymiarze 1 miesiąca i 11 dni), w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G.od 01 kwietnia 1986 r. do 30 kwietnia 1988 r.(w wymiarze 2lata i 1 miesiąca), co łącznie daje okres 16 lat i 1 miesiąca i 11 dni.

W konkluzji, z wyżej przytoczonych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, zmienił decyzję organu rentowego i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od dnia 01 lipca 2011r. mając na uwadze datę złożenia wniosku tj. 05.07.2011r. oraz datę ukończenia 60 r. z tj. 23.07.2010 r. oraz dyspozycję art. 129 w zw. z art. 100 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, zgodnie z którą świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Działając zaś na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy, Sąd wnioskując a contrario, nie stwierdził odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, mając na uwadze fakt, iż dopiero wyniki niniejszego postępowania dowodowego w szczególności zeznania świadków i samego ubezpieczonego pozwoliły na poczynienie wiążących ustaleń, co do charakteru zatrudnienia ubezpieczonego, mającego wpływ na jego prawo do wnioskowanego świadczenia

SSO Elżbieta Zabrocka